

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért írtattatik be.

Lapunk számára hirdetésekkel felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz. **Bécsben:** Oppelik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

62. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi utca 5-ik sz.) címzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyiltérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

— **Kéziratok nem küldetnek vissza.** —

Anyagi helyzetünkről.

Közjólétünk egyik alapját anyagi helyzetünk jó volta képezi. Bármelyik országról főleg akkor mondhatjuk, hogy igazán jólétnek örvend, ha anyagi helyzete is jó, virágzásnak indul; mert az anyagi jólét mellett a szellemi élet is rendesen virágzik. Ezt tapasztalásból mondhatjuk.

Az anyagi viszás helyzet mellett rendszeresen a szellemi élet is pang és hanyatlásnak indul. Erre maga az államok élete mutat példát, de a mindennapi tapasztalás szintén utal erre bennünket; mert bizonyára a szellemi élet virágzásához az anyagi helyzetnek rendszeres emelkedése, jóvalta szükséges.

Ezért hangsúlyozták hazai lapjaink anyagi helyzetünk gyarapodásának szükségét s minden oldalról vitatták azon tényezőket, melyek az e téren emelkedést elősegítik. A kormány maga is egész erővel működött anyagi gyarapodásunkra s iparkodott azt minél inkább a virágzás terére emelni. Bár ez nem tartozik a könnyű feladatokhoz, szemben a nálunknál sokkal haladtabb s praktikusabb államokkal. Hosszu századok viszontagságai után annyira elmaradtunk, hogy most már kettőzött léptekkel kell sietnünk, hogy Európa mivelt államaival az anyagi ép ugy szellemi téren egy színvonalra állhassunk. Nem magunk vagyunk ugyan egyedül a hibásak, hanem azok is, kik a multakban elnyomtak bennünket. De most nem szólnunk erről.

Anyagi helyzetünk jóvalta ugyan nem csak tőlünk függ, hanem egyéb külső tényezőktől is, maga az anyatermészet rendkívüli befolyást gyakorol arra, emeli vagy sújtja. Jelenlegi anyagi helyzetünket

a természet mostohasága oly annyira súlyosá tevő, hogy sok tekintetben az inséghez közel állunk.

Ha most — nem megyünk messze — csak megyei helyzetünket kellene körvonaloznunk, a lehető legszomorubb képet kellene adnunk. Megyénkben az évi termés a lehető rossz volt. Termésünk a tavaszi s ősziekben megyénk területén igen rosszul ütött ki s gazdaközösségünket nyomasztólag sújtja. A rossz termésünk mellett a szerencsétlen időjárás, főleg a mult hó elején pusztított vihar temérdek kárt okozott és sokhelyt, mi még a rossz termésből befolyt, a rettentő vihar tette tönkre. Az egy szőlő és tengeri mutatkozik még jó állapotban s bő termést ígér. Mi ha korántsem pótolja a rossz gabna termés okozta károkat, mégis jó, hogy van.

Ha ily szomorú a képe a termés állapotának, nem kevésbé szomorubb az anyagi helyzet egyéb tényezőinek képe is. Az ipar s a kereskedés szintén pangásban van. Az ipar különben sem volt nálunk — igen kevés kivétellel — valami fényes. A legszükségesebb ipar s fényüzési cikkek kivül aligha állítatik valami elő nálunk, kereskedésünk hasonlólag egyhangu.

Még a bécsi krach utókövetkezményeit érezzük most is, s olykor-olykor nagyobb mérvben mint kellene.

Ez anyagi helyzetünk röviden vázolt szomorú képe. Még lehetne elég toldást tenni hozzá, mint például a folyton emelkedő és sok tekintetben nehéz adókat, de mit az ország általános szomorú pénzügyi viszonyai miatt kénytelenek vagyunk fizetni, sőt — tekintve azt, hogy hazánkat a legveszélyesebb pénzügyi válságoktól, csak ezáltal menthetjük meg, hazafiass kötelességünk pontosan megfizetni.

A szomorú kép vázolója mellett s ennek ötletéből azon eszközökről is kellene gondoskodnunk, melyek által az ily szomorú helyzetet, ha nem is megakadályozni, de legalább azon enyhíteni lehetne.

Sok tekintetben anyagi jólétünk alapját, mint majdnem kizárólag földművelő országnak, az évi termés képezi. Ha ez nyomasztó, rossz, helyzetünk egyszerre rosszra fordul, pangásnak indul minden, hanyatlak minden. Másképen van ez ott, hol nem egyedül földművelés, hanem az ipar is virágzik. Ott ha a természet csapásaival a termést akadályozza, a virágzó ipar az ezáltal nehezült csapást nagy mérvben ellensúlyozza.

Ezenkívül hátra vagyunk még egyéb szorult helyzetben könnyen segélyt nyújtó eszközökben is. Nemcsak a kisebb, de a nagyobb birtokosokra nézve fontos szerepet visznek az ugynevezett pénzsegélyegyletek, népbankok, ezek kisebb perczent mellett gyors segélyt nyújthatnának a gazdaközösségnek s másrésztől pedig megmentenék azt az uszorások kezétől s ezekáltal igen gyakran az elpusztulástól. — Ezeknek minél számosabb felállítását ajánljuk, hogy mily áldásosan működtek a fenyegek megyénk egyes vidékein, azt a tapasztalás fényesen igazolja. Másrésztől célszerű, sőt hasznos lenne a takarékmagtárak rendszeresítése, melyeket szintén főleg ajánlunk.

Anyagi helyzetünk szomorú képét röviden körvonaloztuk s még rövidebben szólottunk annak enyhítését előmozdító néhány intézményről, melyek szükségét csak akkor látjuk főleg be, mikor nyomasztó viszonyok közt vagyunk és segély után kapkodunk. — Szóljanak e tárgyhoz szakértőink s eszmecsere utján tisztázzuk nézeteinket. —y—

TÁRCZA.

A halász menyasszonya.

Németből fordította: Klökner Ede.

Svédhon nyugoti partkörnyékén fekszik egy igénytelen halász falucska F...; csak néhány sor faházikó, itt ott egy kis kerttel tarkázottan, egyenes vonalt képez a tenger partján. Mögötte udvarhelyek vagy kis kertecskék látszanak, — mik tulajdonképen nem egyebek mint egyszerű füvel benőtt térségek — ezután a nagy távolságban a sikk ország homokos talaja terül el, mig csak a kékes köd, mely a messze láthatáron, óriási kigyók alakjában változatos kanyarulatokba folyva az emberi szem elől el nem mosódik.

A tengerparti ház alacsony ajtajához a halász eszközök, ugy a szárítás végett kiterített hálók egész hal-mazai támasztvák.

Innen beláthatatlan messzeségre a háborgó tenger titokteljes tükre látszik, a nélkül, hogy annak megmérhetlen nagysága a vizsgáló szemet kifárasztaná, mig végre az a barna, kéken színezett láthatárral egybeolvadva összefolyik.

Az égbolton vándorló nap derült tekintete s a ragyogó esti csillagok, ma a dagálnak esendes tükrét engedék látni. A hullámok, melyek máskor a tenger tükrén ólomszürke színben, vadrobajjal tornyosultak, ma elesendülve feltűnő tiszta színben himbálták magukat a parton, mintha csak a föld közelségének ör

vendve, enyelegve akarnák elmesélni neki a borzasztót és iszonyatos, a mi künn a tenger belsejében éjnek idejében setét palotájukban történik.

A nap már leáldozni készült a messze nyugaton, a környező felhőket biborra festék végső sugarai, melyek azután mint hű követői szinte nyugodni sietének. Sajátságos tünemények követték most a nap bucsuzóját: majd tüzes kigyók, majd repülő alakok aranyos szárnyakkal, csakhamar ismét egy rónaság, bibor és arany növényzettel beültetve, végre tűzhegyek és fénylő tündérpaloták látszanak az égboltozatán.

A kék láthatár végtelenében, a mely földet és tengert beboltozott, egymást váltá fel az elalvó és ismét fellobbanó világosság, melyek nagyszerű fénynyel szikráztak és lobogtak a világűrben a legnagyobb szerű színvegyületet, mint: arany, ezüst, smaragd, rubin és saphirkék szint képeztek, mintha a természet minden szindiszét kölcsönözte volna oda, lobogó lámpásként, a nyáregi nagyszerű ünnepeit dicsőíteni. A színek e harmonikus vegyületéből végre egy gyönyörű sugárháló szövődött, hogy mint egy világos fályollal borítsa le a vizet és szárazföldet, mint minővel a gondos anya szunnyadozó gyermeke arcát befödi.

Most jövének az enyhe esti szellők és halk suhogással közelítének a szunnyadozó vidék felé; az egész természet felett kimondhatlan béke uralgott, melyet egy teremtménye a földnek sem merészelt csak egy hang vagy mozdulattal is megzavarni.

Az éj esendét egy pillanatra a falu utolsó házából jövő hárfahang, és az azt kíséző leánya érzeménydús

éneke zavarta meg, a tiszta hangok, mint az esti hangszó oszlának el, az éjhomályban szunnyadozó természetben.

A házikó ablakai között, — honnan a kedves hangok jövének — hallgatózza állt egy nyulánk ifju, magát a falhoz vonva. A dal megújult:

Kedves édes rózsám szeretlek,
Teljes hevével hű szívemnek;
Szép szemedben lakik a kék menyország,
Üdvöt nekem csak szerelmed ad.

Gondold a mit én angyalom,
Szeress engem én azt gondolom;
Szeress engem édesem, ha tehe'ed,
Érte az Isten is áldjon meg.

A setét alak a ház ablakai között mozdulatlan figyelemmel hallgatta a majd elnémuló és ismét felhangzott dalt, mely most ujjal megindulva egyre halkabb és halkabb hangon a következő versszakot zengette:

Pusztá ez az egész vidék előttem,
Épen oly mint az én bus életem;
Rég elszállt a gólya madár keletre,
Örömem is elköltözött ő vele.

A dal végre egészen elhallgatott, vele együtt elhangzának a hárfá hangjai is. A esendesen feltárult ajtón egy 17 éves kedves leányka jön ki, kinek ártatlan arcára a hold sugarai ígéző és dicsőült fényt vetének.

(Folytatása következik.)

Irodalom és művészet.

A festőművészet fejlődéséről.

Irta: Gróf Zichy Jenő.

— Felolvastattott a Vörösmarty-körben június 5-én. —
(Folytatás.)

Valóságos és tartósan művészetes fejlődésnek csak a keresztény korszak bekövetkeztével kezdett a festészet indulni; a főt elősorolt görög mesterek által teremtett iskola vajmi gyorsan elenyészett, az egyes festészek úgy látszik egy bizonyos elfajult képzettségű gólkhez képest úgy szólván manierizált modort vettek fel, egy ideig egész művészeti tevékenységük az építészeti dombor művek (*früések*) és egyéb díszítvények *színezése* vala; lassan-lassan modorában egybeolvadt a görög és római festőművészet és így együttesen de annál biztosabban indult az hanyatlásának; ezen epochából származnak főleg a hetruskoknak nevezett korszak; ezen vörös agyagból égetett (vázák) korszak és edényekre syihouette modorban egy színben, főleg fekete-ben festették az egyes alakokat!

Ugy hiszem hogy a festőművészet fejlődésével és annak történetével foglalkozó buvárok figyelmét nem kerülte el, hogy a festészet egyes fellobbanások után koronként az úgy nevezett manierizmusnak (ugy mondhatván cziccomás vagy, czifra hanyatlásnak) vagyón kitéve, chronicus baj ez, mely csaknem rendszeresen bekövetkezik és pedig midőn azt legkevésbé várják; a görög festészet ép úgy, mint a római a sybaritismus bekövetkeztével a manierizmusba ment át, később a régi olasz iskolában az ugynevezett bambocciada korszakában leljük azt újból föl, a német rhenusi és az alföldi iskolán tün legkevésbé észlelhető a manierizottság túlzása; szerintem az egészen és egyedül a németfaj sajátosság jellemvonásainak megfelelő — nálok ez tán megfordított sorrendben észlelhető, a midőn kiindulásuk fáradalmas és nehézkes ridegségöknek megfelelőleg a kölcsönzött Byzanti iskola stílusát sajátosították affektatíval tette tulajdonává; későbbi fejlődése éppen a modorosságból a természetihűbb utánása és sajátosított fellegásainak érvényesítésére való átmenet vala, mely érdekbeni küzdelem csakis a német iskola fejlődésének előnyére szolgált! A francziák és spanyoloknál a képzelt és hangulat érzékének túlságos érvényesítésében mutatkozott a modorosság, és az ezzel járó hanyatlást a francziák jellemzően a művészeti hanyatlásnak „la décadence de l'art”-nak nevezték el!

Ezen mellékesen tett észrevételeim után kell, hogy a festészet történeti fonatára térjek vissza a midőn az az ugynevezett byzantini iskolával, a keresztény aravallás aetheticai helyes és ez egyszer már tartós irányu fejlődésnek indult. A midőn a nagy Constantin a római birodalom székhelyét Byzantiumba tette át 330 Kr. után a később utána nevezett város építésére fordította a görög művészet minden kincsét, a műtörténetek ezzel új időszak kezdődött; mert ez időben lépett a festőművészet és a szobrászat az államvallásává váló kereszténység szolgálatába! Constantinus példáját folytatták az utána következő császárok és főpapok, az ókori szobrászat fénykora a 9-ik századba esik, a midőn is Theodosius és Justinianus azt teljes erőből egyidejűleg a festészetet is előmozdították; a ki valaha a jelen Stambulban megfordult bizonyosan nem bírta eléggé csodálni a világírú Sophia templomot, most török nevetet, Justinianus építette és rendezette be ezt pazar fényvel, az e templomban létező színes mozaikok tan nemökben páratlanok. A császárok és főpapok hosszú évszázadokon át a vallásos themák folyónos ábrázolattatása által életben bírták tartani a byzantini iskolát, melynek jellege egyfelől helyes alapszínezetek közvetlenn és ezért kirívó és a szemet bántó összeállítás, másfelől a rajz és perspectivában elvitathatlan kezdetlegesség volt. A byzantini iskolát az iconoclasták, képdúlók zavargásai (mely a 9-ik századba esik) megintatta és ez epochától ámbár a forrongások megszűntével hosszabb nyugalomnak örvendett a kelet római birodalom, mégis annak körében a művészet fejlődésének semmi nevezetesebb momentumát sem jegyezte föl a történet. A bekövetkezett keresztényháborúk pedig, melyeknek az évek hosszú során át Konstantinápoly volt színhelye (1204.—1262.) a még létező műveket és műkedvet tönkretették; — így már megfosztva legértékesebb műkincseitől állá Constantinápoly, midőn azt a törökök elfoglalták (1453 ban.)

Ez volt egyáltalában Byzantiamban a művészet állapota, melynek iránya és hatása az újabb művészetre mégis elvitathatlan. Az újgörög művészet befolyásának tulajdonítható azon összeköttetés, mely a nyugot római és kelet római birodalom művelődési irányában érvényesült, később a kereskedési összeköttetés és a keresztényháborúk közvetítése utján hatott a napnyugoti népekre és főképp Olaszországra. A Byzantiamban kitört képdúlók forrongásai következtében kelet római birodalomnak legtöbb és legjobb festőművészei, hazájukat elhagyván, Olaszországba és más nyugoti országokba át költözve, ott telepedtek meg. Ez epochából származnak a legszebb missalék (v. misemondó könyvek), mint a minöket p. o. Henrik császár a bambergi főtemplomnak ajándékozott, és melyeket most is Münchenben szent ereklyeként őriznek. Így teljes biztonsággal állíthatjuk, miszerint az új görög vagy byzantini iskola anyja a „régí olasz” és alsó rhenusi iskolának, mely utóbbi pedig a sajátlagos német iskola előkészítője vala.

A kettőnek rokonságát az olasz és alsó rhenusi iskolától származott első képek típusának szembeszökő egyöntetűsége tünteti föl. Seroux d'Agincourt szerint a 12-ik században több görög művész telepedett le Olaszországban, kik velencei és florencei templomokat építették műveikkel; ezek stílusához csatlakoztak az olasz művészek és a 13-ik században alakították ezek Olaszországban az első képzési iskolát, mely nemzeti sajátossággal fejtett ki, a szép és természetesség hű fel fogásában. Az alsó-rhenusi iskola, (mely ó-kölni vagy régi kölninek is mondatik, mivel a 14-ik század kezdetétől a 15-ig század végeig főképp Kölnben virágzott, úgy látszik az olasznál sokkal szorosabban tartotta magát a byzantini formákhoz, melynek nyomai még a későbbi német képekben is észlelhetők valának.

De a természet, nemzeti karakter és sajátosság éghajlat és vallás egészen különbözőleg fejleszték azt ki e két honban. Meleg képzelt, derült, vidám életkedv, veleszületett szépérzet és a szép iránti természeti fogékonyság, rajongó ájtatosság, a szép természet és hajtani művészet remekeinek mindenkor nyílt szemléltetése okozta, hogy Olaszországban a képzés mestersége rögtön dísz virágzásnak indult s gazdagabb gyümölcsöt termet, mint bármely más hazában. Németországban pedig a régi mesterek komolysága és túlzott fezzességű szorgalma inkább a lélektani fejlődés és elméleti működésből merített és ezért inkább a festészetben is böleselkedők és elméledők maradtak, mintha művekben szavak helyett színekkel élnek: az olasz festőművészet legelőször Firenzeben virágzott s tulajdonképpen három fő időszakra osztható, u. m.: 1) Cimabue-tól Raffaelig, 1240-től 1520-ig. 2) Raffael-tól Carracciig. 3) Carracci-tól egész a jelenkorig.

(Folytatás következik.)

A királyi közjegyzőkről.

A királyi közjegyzők azért állítottak fel, hogy lehető legyen mindenkinek könnyen és olcsó pénzért oly szerződéseket, bizonyítványokat, végrendeleteket megszerezhetni, amelyek senki és senki által kétségbe ne vonathassanak, teljes hitelességgel bírjanak és így a kinek egy közjegyző által kiállított szerződés vagy bizonyítvány, vagy végrendelet van a kezében, annak ne kelljen bizonyítani előbb azt, hogy ami abban foglaltatik, az való, hanem minden per nélkül, a szerződésen foglaltak azonnali végrehajtását követelhesse.

Akik ily szerződést, ily bizonyítványt vagy végrendeletet akarnak bírti, vagyis, kik a per lehetőségét is kiharajnak kerülni, azok a közjegyzőhöz fognak fordulni.

Minden oly szerződésnek pedig, amelyek a házasságra lépő felek között vagyonuk tekintetében kötnek, valamint azon szerződések is, amelyek a már megkötött házastársak között jönnek létre, vagy a hozományt át vételére avagy ajándékozásra vonatkoznak, *szükségképpen a királyi közjegyző előtt kell köttetniök, különben azok érvénytelenek.*

Szintén okirattal a királyi közjegyző előtt kell létre jönni minden oly szerződésnek, amelyeknél vakok vagy olvasni nem tudó síkettek, vagy imi nem tudó némaék és siketnénák vesznek részt.

A királyi közjegyző mint hiteles személy, mind azokra nézve, amelyek előtte történnek, titoktartással tartozik és felelős tetteitét úgy annyira, hogy a netalán általa okozott kárak megtérítésének biztósítása végett cautiót tesz le, minélölgve a felek nagyobb megnyugvással fordulhatnak a királyi közjegyzőhöz.

A királyi közjegyző azonban nem csupán kiállítja és készíti az okiratokat, t. i. a szerződéseket, nyilatkozatokat, végrendeleteket, házassági szerződéseket, házastársak közötti vagyon átruházásokat; hanem a már készen hozza hozott, vagy azelőtt, habár évek előtt létrejött szerződéseket, nyilatkozatokat, végrendeleteket, házassági szerződéseket, házastársak közötti vagyon átruházásokat is *közhitelességu okiratokká emelheti* és oly erővel ruházhatja fel, *amelynél fogva azok is, azon időtől fogva a felek között kifogástalanok lesznek.*

Ezeket kívül a közjegyző hitelesíti, még pedig a közjegyző székhelyén csakis ő:

1. az okiratok másolatait;
 2. a kereskedelmi és üzleti könyvek kivonatait;
 3. a névaláírásokat.
 4. eszközölhet hiteles fordításokat azon nyelveken, amelyre felvan jogosítva.
 5. *Bizonyít minden tényt*, jelesen hitelesen bizonyíthatja, hogy valamely okirat előtte, vagy más előtt általa felmutatott; hogy valaki még eleiben van.
- Hiteles jegyzőkönyvet vesz fel bármely közgyűlési, választmányi, igazgatótanácsi ülésről.

Szintén úgy bármely árverési, árjelzési, ajánlati tárgyalásokról vagy kisorsolásról.

Eszközöl felmondásokat, intéseket, óváásokat oly jog következményvel, mintha azt a bíróság maga tette volna és ezen felmondások, intések, óváások teljesítésére nem is szükséges, hogy az illető a királyi közjegyző előtt személyesen megjelenjék, hanem levélben, távirat által is felkérheti erre az illető a királyi közjegyzőt, — valamint elküldhet a közjegyző bárkinél levelet vagy táviratot, ha erre felszólíttatik, és azon levélnek vagy táviratnak a tartalma mindenkor meg léend és soha kétségbe nem fog vonathatni.

Teljesíti továbbá a királyi közjegyző a *váltó-órásokat*, és őrizet végett átvész mindennemű okiratokat és így átvész különösen végrendeleteket is, amelyek tetszés szerint ismét visszavehetőek.

Vége a királyi közjegyző, ha megkerestetik szolgál tanácsal bárkinék is, s felkérhető oly hagyatékok gyors tisztába hozatalára és az osztály megejtésére is, *ahol az örökösök kis koruk:* valamint eljár a királyi közjegyző, ha a felek által megkerestetik, minden oly ügyben, *amely nem peres ügy*, tehát a telekkönyvi ügyekben, az árva ügyekben, az adó, az utjencozási ügyekben, az ipar- és kereskedelmi ügyekben; lehet védő a bűnügyekben, lehet gondnok, lehet tömeggondnok, stb.

A királyi közjegyzők igénybe vétetnek és igénybe vétethetnek a bíróságok részéről is mint biztosok, és így működésük részben a bírósági teendőkre is kiterjedhet.

„Gy. K.”

Ismeretetés.

„Értelmi, erkölcsi s testi nevelés.”

Irta: Spencer Herbert.

Fordították: Öreg János és Losonezi László n.-kőrösi tanárok.
(Folytatás.)

II. Fejezet. „Értelmi nevelés.” E fejezetben Spencer nemcsak mint alapos paedagogus, de mint bölesész mutatja be magát. Az értelmi nevelés sarkpontjával az *önképzést teszi*. Az értelmi nevelés megindítója a protestanizmust tekint, mely megdöntötte „ne kérdezz csak higgy” elvet, s kivívta az egyéni meggyőződés jogát 59. l. s a fiatalság nevelését is az észhez intezett magyarázatokká idomította át 59. l. E fejezetben meg kell vallanom, sokhelyt túlkövetelőnek tartom a szerzőt, bár nem lehet tagadni, hogy állításai igen észszerűek, de szerintem kivihetlennék.

Az emberi vélemény fejlődésében szerző három korszakot vesz fel. Az első a *tudatlanok egy véleményen leése*, 2-ik a *vizsgálódók vélemény eltérése*, 3-ik a *bölesek egyező véleménye*. (63. lap.)

E fejezetben tárgyalván az értelmi nevelést ismét elítéli a könyvélkülötetést, melyben „a szellem fel lett áldozva a betű kedvéért” (64. l.) Elítéli a holt szabályok és formák szerinti nevelést. A szemléltető oktatásnak nagy barátja s azt óhajtáná, ha a gyermek mindent a behatás folytán sajátítana el.

Pestalozzira igen kemény ítéletet mond, állítván, hogy „inkább helyes ösztöne által vezetett, mint rendszeresen gondolkodni bíró ember volt” 75. lap.

Az értelmi nevelés főbb pontjai logikai rendben: 1. „A nevelésben egyszerűről haladjunk az összetettre” 71. lap.

2. „Határozatlanról határozottra” 78. l.

3. „Tárgyilagossárról elvontra. 4. A gyermek nevelésének módja s beosztása feleljen meg az emberiség történeti fejlődésének” 79. lap, vagyis „a polgárisultság haladásának rendszerét kell megvizsgálnunk” 81. l.

5. „Tapasztalatiról haladjunk az észszerűre” 81. l.

6. Az önképzést a legnagyobb mérvben gyamoltsuk. 82. l.

7. Nézzük meg nevelésünk okoz-e a gyermeknek örömet vagy nem? 83. l.

Rajzoktatásról az eddig követett vonalantitást elvetendonek tartja s helyébe a festékel való tanítást ajánlja. Ezen javaslatát erős életből, tapasztalatból merített érvekkel támogatja. A mértanra nézve Wyse tetteit ajánlja, mely szerint a köbököt vegyük a mértan első tanítási alapjául.

Az értelmi nevelés feletti értekezésénél főirányelve az *önképzés a gyermek önmunkasága*. — Ez elv ellen lépten, nyomon vétének a tanítók pedig helyességét mindannyian belátják, ha ezen önmunkásság életbe lépne „ha a fiatalság akként tanítatik mint kell, az iskolában is csak oly boldognak érzi magát, mint játéka mellett” 109. lap, az értelmi nevelés valóban létre jöjjön s nem állana Spencernek ezen mondása „nálunk a nevelés inkább *mondás* mint *gyakorlásból* áll” 106. l.

(Vége következik.)

Apróságok.

* **Mi tesz egy fiatal leányt boldoggá?** E kérdésre egy külföldi lap ekkép válaszol: Adj neki két kanári verebet, féltucat holdvilágsugarat, tizenkét rőf selyem kelmét, egy adag fagyaltot, különféle rózsabimbókat, egy halvány gymnasztiát szabad kintásra. Romeo és Juliának egy kabinet-fényképét, ígérj neki egy új kalapot, — s ha a boldogságtól erre el nem olvad, akkor egyáltalán képtelen reá.

* **Villanyos puzsi.** Egy amerikai lap azt állítja, hogy ha két fiatal leány, vagy asszony, csakhogy fiatal legyen, kezébe vesz egy-egy külön féműl készült villanyvezetőt s átölelve megésszólkja egymást, akkor a tagadó és állító villany oly hatást ad, hogy a fiatal leányok mindegyikét oly érzés hatja át, mintha egy fiatal bajszos legény nyoma volna a csókot ajkára. Az illető lapnak ezen állítása azt eredményezte, hogy másnap a városban levő összes villanygépek a legnagyobb kelendőségnek örvendettek.

* **Honnan származnak a chignonok?** E napokban Konstantinápolyban egy sörös fogtak el, ki már évek óta éjjelenként felásta a felügyelőre bízott sirokat a helyéről le szedte a ruhákat és ékszereket, különös előszeretettel ásta fel a szőnyegre a fiatal asszonyok és leányok koporsóit; és hajukat levágva a városban lakó todrászoknak adta el, kik chignont készítettek belőle.

Levelezés.

Siófok, 1875. július 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

Irok egy *rendes* levelet, *rendetlen* levelezői minőségben; ugyan nem akartam, s még reá határoztam magamat, fejem sokáig vakartam, mert hát ebben az aszályban gyönyörködött, forráság koszorújával övedzett, víz áros felhőszakadással jegecezeve garnirozott, forgó széllel táplálkozó viharoktól mozgósított rongyoládi időben, valami olyat írni, mely nem bubánatos panaszszal legyen megtödvá, vizezve, vajmi bajos; — Dehát „önkénytelen az ember minderre születik” én is megpróbálkozom, hogy egy évet ugorva (előre hátra az mindegy) de mivel előhaladás lévén korszakunk jelszava, tehát inkább előre — mint a jó tábornok — ugrom egyet s bele képelem magamat egy Istentől égtől, esőtől megáldott virágos tavaszú bőven termő esztendőbe, s írom a bekövetkezőket:

Fürdő idényünk kellemes, s bár a szokottnál kevesebb a vendég koszu, mely valóban koszu amennyiben nagy részt női virágok, és kifejtetlen bimbók, hajadon virgenez kedélyű szépekből áll, és csak úgy kong közöttük egy pár nőszó gavallér, és suttomban házassodni szándékozó özvegy udvaronc de mivel azt monta egy bölcs „minden úgy van jól a mint van” én is azt mondom és igaz is mert mivel szép tisztára el van seprve étkezési helyünk, még az is lehető, hogy „nemesik próba pecsenyékük” és különben hatalma ami még is, attól a kis murvától mi pecsenyékükre tapadna, nekik lévén *varcogós*, ehhez ugyan nekem semmi közöm (a rókáknak is savanyu volt a szőlő). . . de hát ilyen az élet „*jajgatunk és kacagunk*” *jajgatunk pedig* azért itt Siófokon, hogy édes én Istenem!! mikor nyitjuk meg azt a lövöldét! már talán nem is lesz abból a Balaton melléki lövölde egyletből semmi? meg bukkik! . . . pedig dehogynem, megnyitottuk biz azt f. é. július hó 28-án még pedig tánczvizsgálommal, társas ebéddel s vacsorával egybekötött ünnepélyel. Ittunk egyet ő Felsőgeért, mint jó vadászért, s lőtünk egyet mert a legelső magyar ember a király így az első érte mint jó lövőért, s ebből kifolyó lelkesedéstől áthatottan tánczoltunk együtt egész kivilágos kivirradtik. *Kacagottunk* pedig, még pedig jókat, mert: Balogh szingzagató uram bátyámnak olyan kis társulata ütötte fel arenáját nálunk, hogy szorgalmuk és ügyességük folytán csak dicséretet érdemelnek, nem akarok sze mélyeket kijelölni, mert félek hogy levelem terjedelmességénél fogva, a kosárba maradt, vagy Bizanczi aranová lesz, hanem azért röviden mégis ide szorítottam, mert hát nő és én a nők iránt mindig udvarias vagyok, a kis Hegedüsne!! . . . no de feleséges ember vagyok, s háha nóm kezébe kerül levelem fogalmazványá? (mert a lapra nem egészen számítottok) azután ebbe a *fusióvális* időben bele keveredünk én is feleségem is, meg az ország is a *confusióba*, akkor onnét nem tudom kihegedülne ki bennünket, azért tehát a ki azt óhajja tudni mit akartam írni a kedves kis Hegedüsne-ről, ne tiltsa fáradtságát, jöjjön el nézze meg s meg tudja és ha szüksége lesz jó balatonai hideg fürdőre, azt is használhatja, de még kacaghat is együtt velünk a szini előadás kedélyes része felett, és utóvégre nem is veszt vele semmit, sőt nyerhet; mert ki tudja, bajos vendég női koszorunk bimbói közül, egyre nem lehet-e fejlesztő napsugár *de feleséges ember ne legyen ám!* . . .
R. I.

Megyei és városi hírek.

— **V. Ferdinánd** néhai magyar királyért e hó 1-én ünnepélyes gyász isteni tisztelet tartatott a helyi reform. egyházban; Tatay Imre ref. lelkesz ur, igen csinos és sikerült, a mellett hatásos beszédet tartott. A közönség szép számmal megjelent. Ott volt képviselve a városi, megyei s törvényszéki tisztikar úgy a helybeli honvéd és közhadseregbeli tisztikar, nemkülönben ez alkalomra kirendelt nagy számú gyalog és lovas közkatonák.

— **A zircz-csisztercezi** rend helybeli főgymnasiunának közel mult tanévi állapotáról szóló értesítvényét megkaptuk. Jövő számunkban részletesebben szólunk róla.

— **A pesti lapokat** azon kósza hír járta be, hogy városunkban fiatal emberekből egylet alakult, melynek czélja oly nőket kik luxust visznek nem venni nőül. Az egylet tagjai az által ismeretesek, hogy nem viselnek szakált. Az egészben az az eredeti, miszerint ezen egylettről Fejérvárott semmit sem tudnak, de sőt biztosan írhatjuk, hogy ily egylet városunkban nem is létezik.

— **Szt. Dónatusi** bucsut vasárnap tartják meg a szőlőhegyekben. A régi szokásokhoz hiven, az idén is élénknek és vognak ígérkezik e nap. Megünnepelesére nézve nagyban folynak az előkészületek.

— **Vizsga.** Az irgalmas apácák felsőbb nevelőintézetében tegnap délelőtt Paauer János püspök, Kuncz László kanonok és nagyszámú díszes vendégek jelenlétében tartották meg a zárvizsgálatokat. Az intézet évről évre emelkedik. A leányok kitünő oktatást kapnak a tantárgyakból, nyelvekből, rajzból, szépirásból, s gond van fordítva a magyar nyelvre, irodalomra, történelmre; minden egyes tantárgyra kellő súly van fektetve; a növendékek szép ismereteket sajátítottak el maguknak, s a feladott kérdésekre szabályosan és folyékonyan feleltek. A vizsga folyama alatt szépen énekeltek és szavaltak magyar, német és francia nyelven. A vizsga befejeztével Eötvös Gizella megható szép bucsusztól szavalt. Délután a zenéből folytak a vizsgák. A zenevizsga szabatosan folyt, a sorrend 21 darabból állt. Zongora játékkukkal különösen kitűntek: Kolosváry Emma, Hertelendy József, Szijártó Margit és Eötvös Gizella k. a. A vizsgák 1/4 6 órakor fejeztettek be.

— **A fejmegyei és városi régiségár** javára íj. Sárközy Kázmér ur 1 db. ezüst kazmér lengyel királytól való érmet adományozott. Az utóbbi érdekes érem kör irata előlapon: „MONETA KASIMIRI” belül egy fejű sas; a másik lapon „REGIS POLONIE” Belül korona.

— **Értesítés.** A m. kir. igazságügyminiszter a kamarai beadványok bélyegkötelezettsége tárgyában az ügyvédi kamarához következő körrendeletet boesított ki: 16954. Az ügyvédi kamarához intézett beadványok, jegyzőkönyvek stb. bélyegkötelezettsége tárgyában a kir. pénzügyminiszter ural egyetértőleg a kamarát mihez tartás végett a következőkről értesitem: Az 1874. 34 te. alapján alakult ügyvédi kamaráknak általában hatósági s a fegyelmi eljárásban elsőbírósági teendőket is magában foglaló hatáskörét tekintve a bélyegkötelezettségre nézve azok állása a közhatalóságokéval egyenlő s ennélfogva az egyes felek vagy ügyvédek által hozzájuk intézett beadványokra, ugyszintén az ügyvédi-kamara határozatai ellen a fellebbezési bíróságokhoz intézett fellebbezésekre az általános illetéki szabályok, jelesül az illetékszabás 13. tételének határozatai alkalmazandók, az egyes beadványokat tartalmuknál fogva netán megillető bélyegmentesség tekintetében pedig az illetékszabás 14. tétel alá foglalt határozatok irányadóak. A mi azonban a fegyelmi eljárást különösen illeti, az annak folyamában keletkező összes iratok és határozatok az illetéki szabás fentidezett 14. tételének i. m. és n. pontjai továbbá a 33. tételnek a fegyelmi ügyekre vonatkozó szabályai szellemében illetékmentesek. De az ügyvédi kamara határozatai ellen a vádolt által intézett fellebbezések a hivatkozott 33. tétel szerint 1 frt., illetőleg a beadvány második s többi ívei külön külön 50 krnyi bélyegilleték alá esnek. Budapest 1875. évi június hó 15. én. Az igazságügyminiszter helyett az államtitkár: Csemegi m. k. A székesfejérvári ügyvédi kamara választmányának 1875. július 4-én 308 k. a. határozata folytán van szerencsém a kamara tagjai, az ügyvédjelölteket, úgy a közönséget ezen rendezetről tudomás és alkalmazkodás végett értesíteni. Kelt Székesfejérvárott 1874. július 31. *Pálffy Károly m. k.*, ügyvéd, a székesfejérvári ügyvédi kamara titkára.

— **Czöllövészlet.** Vasárnap a lövöldében tartott czöllövészlet alkalmával 520 lövés történt. Díjat nyertek fegyverrel: Keresztes Ignác 4 es, Waleh Károly 4 es, König Alajos 4 es, Baumann Ferencz 3-as kör-lövessel. Pisztolylyal: Keresztes Ignác 4 es, Mrancz János 4 es, Havas József 3-as kör-lövessel.

— **Közönetnyilvánítás.** Tekintetes Dr. Elter József megyei főorvos ur, a fejmegyei tantestület alapítójává lévén, 25 fityvi tagdíjat, egy a tanítói osztály iránt igen melegen rokonszenvező átírás mellett küldötte be a központi elnökséghez; miért is a tantestület nevében hálás köszönetet mondani, kedves kötelességemnek ismerem, *Göbel János György* elnök.

— **Itt a vakatíó.** Vége már a tanulásnak, vége a correpetitiónak és a vizgázásnak a diákság részéről. A jövő nemzedék most a vakatíó alatt szivarozni tanul, pálczával járka, udvarol, sört iszik; egyszóval játsza az urat: gavaléros kodik. Hja! nem esoda most 2 hónapig ő az ur, nem parancsol neki senki fia. Szombaton volt a zárünnepély. Olyan ünnepélyes morajlás volt mindenfelé, a melyet csak egy méltóságos nemzetnek leendő oszlopi idézhetnek elő. Szóval, nagy volt az élénkség az utcákon, ez azonban csak egy napig tartott, mert a vidékiek még az nap hazavitték a családnak reményteljes sarjait, kikre otthon a megérdemelt érdemsorozat szerint vagy dicséret vagy dorgatorium várt.

— **A felsővárosi olvasókör** f. hó 15. én d. u. három órakor tartandó közgyűlésre az egylet tisztelt tagjait minél számosabb megjelenésre alóljegyzett felkéri annál inkább, mert ezen nyárfélévi rendes gyűlésében egyszersmind az egyletnek újabb két éves időtartamra terjedő alapszabályszerűi alakulása fog tárgyalás alá jönni. *Lissits István* egyleti elnök.

— **A pesti nemzeti dalkör,** f. hó 20-án, vagyis szt. István király ünnepén lerándul városunkba s itt a lövöldében egy dalestélyt fog rendezni

— **Az ezüst agiója** egyszerre 3/4% esett, ez azért van, mert sok török és görög kereskedő Bécsben és Budapesten néhány hóval ezelőtt sok ezüstöt vett és Konstantinápolyba vitték a pénzverde számára. Azonban az ottani pénzverdében három hónapra beszüntették a pénzolvastást s így a kereskedők kény-

telenek voltak az ezüstöt Pestre visszavinni s a remélt nyereségről nolens volens lemondani.

— **Hamis bankjegyek.** Kaszab Mihály, lepsényi lakos nagyon megjárta a szombati hetivásár alatt. Ser-téseket hozott fel, el is adott azokból egyet egy ismeretlen embernek 50 forintért, ki csupa új tizesbankóval fizette ki a vételárát, s oly elővigyázó volt, hogy a vételáron felül még egy jó egyforintos bankót is adott Kaszabnak áldomás fejében, főképp azért, hogy hamarjába ne váltsa fel a tizeseket. A szegényi károsult később a vevő eltávózása után észrevette a bankók hamis voltát, rögtön feljelentette a rendőrségnél az esetet. Ez már a második eset, hogy jámbor képi embert hasonló módon rászédtek. Erre pedig nincs jobb alkalom, mint egy hetivásári zűrzavar. — A mult héten pedig egy embert fogtak el, ki a Kőrösi féle fűszerkereskedésbe bement, hogy tizest váltasson. Ez az ember szemet szurt egy rendőrnek, kísült csakugyan, hogy a 10-es bankjegy mit felváltani akart, hamis volt. Rögtön befogatott. — Mint haljuk a városi kapitány egy egész bandának jött nyomába, mely hamis bankjegyek terjesztésével foglalkozott.

— **Titkos jegyü sürgönyök** f. augusztus 1 től fogva a távirádknál elfogadtatnak.

— **Az időjárás** hűvökre változott. Tegnap hűvös eső esett, mely jótékonyan hatott a tengerire s burgyonyára, ép úgy a szőlőre, melynek megéréséhez most már meleg napok szükségesek.

— **Jótékonyág.** József főherczeg 100 forintot adott a felesülthi szegényeknek, Klórid főherczegnő pedig 250 frtot adott az ottani kath. templom orgonája költségeire.

— **Curiosum.** Egyik vidéki munkatársunktól következő érdekes kérvénymásolatot kaptuk meg, mely egyik szolgabírói hivatalhoz lett benyújtva. Az eredetiség kedvéért, a neveket kihagyva, közöljük az egészet: „Tekintetes szolgabíró ur! Mély alázattal alulírott bator vagyok tekintetes szolgabíró urhoz folyamodni s következő panaszom igénybe vétele iránt hódolattal esedezni ugyanis: e f. hó 24-én Székesfejérvárott több teendőim végett beutazván, azonban mint 60 éves azon iparkodtam — hogy magamon könyebbithetve kocsiá kaphassak, találkoztam is de szerencsétlenségemre, mert — azon egyén kinek kocsijára felülök, attól ugyan semmi bántalmazást nem kapok, hanem X. János ki velem haza utazván s midőn a falu végén leszáltam ő is utánam mindjárt leugrott s képeletlenül torkon ragadt s földre tperve agyba és arcba verve úgy anynyira vérbe hagyott hogy magamon segítni alig képes valék — de nem tudva igénytelen bánását irányomba, hogy miért! — hanem midőn eszmasarkával ütlegelése után agyon gyilkolt, káromkodva azon fejezést nyilvánítá, hogy meghalsz miért voltál jobbpartista. — Ugy hiszem tekintetes szolgabíró ur, a méltóságos alispán ur által kiadott programjában — de hiszem hogy egyik pontjába sincs az kiadva vagyis volt hanem békereud fenyték alatt. Kérem azért tekintetes szolgabíró urat, méltóassék a fentvezett egyént megidézteni s rajtam oknélküli bosznállásért megbüntetni hódol alázattal könyörgök. — Mely kérelmem stb. — Kivül: Tekintetes N. N. szbíróhoz alázatos kérme Ns. N. J. p-i lakosnak melyben oknélküli megverése — s vele szemtelenül bánás módja tekintetes felvizsgálására könyörgök

— **Törvényszéki hír.** Fogvalevő Herczeg József kameniezi esehországi illetőségű f. é. május 17-én gazdájának Schmid Venczelnek, az általa gondviselésére bízott szobájában a zárt ládát felnyitotta s abból különféle férfi és női ruhaneműket, összesen 36 frt. 50 kr. értékben ellopván, azokkal megszökött s Székesfejérvárott a lopott tárgyak legnagyobb részét eladta, melyek azonban csekély kivétellel, vádlott elfogatása alkalmával a vevőknél megtalálván, — károsultnak visszaadattak. Klein Mór helybeli lakos pedig ezen tárgyakat több ízben feltűnő olesó áron, vádlott Herczeg József, mint egészen ismeretlen egyéntől oly körülmények közt vette meg, melyek képesek voltak arra nézve, hogy azok eladója a jogos tulajdonos lenne, alapos kértelyt gerjeszteni; minek folytán a f. évi jul. hó 28-án tartott végtárgyalás alkalmával az elsőrendű vádlott zárt helyről elkövetett tolvajlás miatt f. évi május 19-től, mint letartóztatása napjától számítandó 9 havi börtönre másodrdndű vádlott Klein Mőricz pedig a gyanus tárgyak vétele által elkövetett kihágásban mondatott ki bűnösnek s ezért 14 napi fogság büntetésre ítéltett. Ezen ítélet ellen Herczeg József, valamint erre s Klein Mőrra nézve a kir. ügyesség is fellebbezett, Klein Mór azonban az ítéletben megnyugodott.

Gabona-ár július 31-án.

	Alsó-ausztriai mérő.		
	frt	kr	frt
Tiszta buza	5 50	5 30	5 —
Készeres	4 80	3 70	3 60
Rozs	3 80	3 25	3 20
Árpa	2 70	2 60	2 50
Zab	2 —	1 95	1 90
Kukoricza	2 70	2 65	2 60

Felelős szerkesztő: **Hattyuflly Dezső.**

H i r d e t é s e k.

Árlejtési hirdetemény.

Fejérmegye közkórháza részéről közhírré tétetik, hogy a választmánynak 88./kk. 1875. számú végzése folytán 1875. október 1-től 1878-iki október 1-ig kiszolgáltató közkórházi élelmezés, mosás, és világításra nézve Székesfejérvárott a megyeházában a közigazgatási számvevői hital helyiségében f. évi augusztus 30-án reggeli 10 óraker nyilvános árlejtés fog tartatni.

Miről a vállalkozók azon megjegyzéssel értesítetnek, hogy a nevezett napon és helyen 200 frt. bántpénzel ellátva megjelenjenek.

Az árlejtési feltételek valamint az alapul szolgáló ételadag árak a megyei számvevőségnél a hivatalos órákban mindenkor megtekinthetők.

Kelt Székesfejérvárott 1875. július 26-án tartott közkórházi választmányi üléséből.

Kornics Antal, **Lovász Sándor,**
megyei főszámvevő. választmányi jegyző.

Egy szép pallissánder fából készült
Bösendorfer-féle zongora

melyen utóbb a színházi hangversenyen játszottak 450 forintért és egy

hat oktávós

jó karban álló zongora

pedig 80 forintért eladó.

Dahlberg H. P-nél.

Székesfejérvárott, sas-utca 5. szám.

Pályázat.
A nagyperkátai (Fehérmegye) kath. 5 osztályu néptanodához egy **altanítói** és egy **tanítónői** állomásra pályázat nyittatik. Fizetés mindkettőnél 300 frt. és szobafűtéssel. — Tannyelv magyar.
A pályázni szándékozók kérvényeiket tanképesítő okmányaikkal ellátva az iskolaszék elnökének f. é. augusztus 15—30-ig küldjék be.
Altanító a kántori teendőkből ha némi ismerettel bír, előnyére szolgál.
Nagyperkátán, (postahely) július 27-én 1875.
A kath. iskolaszék.

Hirdetemény.

A székesfejérvári e. f. kir. tszék. részéről ezenel köztudomásra hozatik, miszerint Gánoczy Flóris fejérmegyei Moór városa és vidékére kinevezett kir. közjegyző a szabályszerűhitali esküt a mai napon letévén, működését ez augusztus hó 1 kezdendi meg.

Danitz Béla,
kir. törvényszéki elnök.

Hirdetemény.

A székesfejérvári e. f. kir. törvényszék részéről ezenel köztudomásra hozatik, miszerint Dr. Grubicz László székesfejérvárra kinevezett kir. közjegyző a szabályszerű hivatalos esküt a mai napon letévén, működését ez évi augusztus hó 1-én kezdendi meg.

Kelt székesfejérvári e. f. kir. törvényszéknél 1875. évi július hó 31-én tartott polgári ülésből.

Danitz Béla,

kir. törvényszéki elnök.

Giesshübli

(Karlsbad mellett)

a legtisztább alkali tartalmu savanyuvíz, igen jó feloldó szer minden *gégebajoknál, gyomor-savanyúság, udult köhögés, gyomorgörcs, a gyer ekek charlach-betegségénél, ugy a gége- s hólyaghurutnál,* ugyszintén orvosi rendelet után a *karlsbadi pezsgő* sóval, tejjel vagy tej nélkül, végre mint

legpompásabb üdítő-ital

férfiak- és nőknek, vagy gyermekeknek, kivált ott, hol tiszta ivóvíz hiányzik — leginkább ajánlható.

A szétküldés csakis az eredeti üvegekben történik a tulajdonos

Mattoni Henrik által

Karlsbadban (Csehország.)

Raktárt tart *Bécsben* Maximilianstrasse 5. Tuchlauben 14.

Árverési hirdetemény.

Fehérmegye csákvári járásában kebelezett kápolnás Nyék község előjárósága által ezenel közhírré tétetik, miszerint a k.-nyéki kisebb birtokosok tulajdonát képező részint tagosított, részint szétszórt 1873 catastralis holdat tevő vadászati terület folyó évi augusztus hó 15-től kezdve 1878. évi augusztus hó 15-ig terjedő három egymásután következő évekre

f. évi augusztus hó

7-én reggei 8 óraker

Nyék község házánál hasznóberbe fog adatni, mire a vadászat kedvelők tisztelettel meghivatnak

K. Nyéken, július 29-én, 1875.

Lőrincze József,

biró.

Végeladási hirdetemény!

Divat-, vászon-, selyem-, dísz- és rövidáru üzletünkben az őszi idényre lényeges változásokat tenni szándékozván, elhatároztuk magunkat

f. évi szeptember hó végeig készpénzfizetés melletti végeladást rendezni

a következő czikkeben

bámulatos olcsó árákon.

U. m.: Nyári, őszi és téli női ruhakelmékben, valódi lyoni faille- és Noblesse selymekben 1 frt. 20 krtól 1 frt. 80 krig, valódi rumburgi- és creas vásznakban, asztalneműk, chiffonok és kész fehérneműkben; színes Percail- és Cretonban 15 krtól 30 krig; női jopkák, mantillettek, tavaszi és téli nagykendők, Longshawlok, csipke, szalag, csipkekelmék és csipkefüggönyökben, valamint egyéb számos, itt fel nem sorolt, szakmánkba vágó czikkeben.

Midőn a n. é. közönséget erre figyelmeztetjük, kérjük szíves pártfogását.

Illő tisztelettel

SCHLESINGER L. és TÁRSA.

Sz.-Fejérvárott, nádor-utca, saját házában.